

Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
 Систръ (тѹмбелекъ у Египтяны), *sm.* le sistre.
 Ситарь, *sm.* un tamisier, étaminiér m.
 Ситень, *adj.* menu; || на-тыкъжсове, *adv.* menu.
 — баруть, *sm.* poudre à giboyer, *f.*
 — ботракъ, *sm.* plante, la jusquiame, le plantain; || водень —, plaintain aquatique.
 — грисъ, *sm.* la semoule.
 — росень дждець, *sm.* la brouée.
 Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *f.*
 — мръжа, *sf.* le bregin.
 — пила, *sf.* l'écouane *f.*
 Ситникъ *sm.* plante, le scirpe.
 Ситно писмо, *sm.* la minute.
 Ситны брабончцы, *sf. pl.* poudre de plomb *f.*
 — безцѣны камацы, *sm. p.* semence de diamants *f.*
 — и дрѣбны работы, *sf. pl.* la vétillerie, la minutie, le brimborion; || залѣгачъ съ —, *s.* vétilleur, euse.
 — счуканы вжглѣе, *sm. pl.* l'aigremore *m.*
 Сито, *sm.* le crible, tamis *m*; 1. (отъ при-м-кы), l'étamine *f*; 2. (за брашно), le bluteau et blutoir; 3. прѣсѣвамъ съ — брашно, *va.* bluter.
 — приличень платъ, *sm.* l'éffilé *m.*
 Ситуация, *sf.* la situation.
 Сифилитическа болѣсть, *sf. pop.* la vérole; || прѣхванать отъ —, vérolé, *adj.*
 Сифилитически, *adj.* syphilitique, vénérien; || *Méd.* verolique. [syphylis.
 Сифилисъ (сѣвтовна болѣсть), *sm. Méd.* la Syphilitica
 Сифлорска колыба, *sf.* trou du souffleur, *m.*
 Сифонъ, *sm. Chir.* le siphon et syphon.
 Сициликъ (драмъ, в скрупула), *sm.* le sicillique.
 Скабиоза (грѣдна трѣва), *sf.* la scabieuse.
 Скакалецъ, *sm.* insecte, la sauterelle, cicin-dèle *f*; || -лцы (прѣхвръчны), *pl.* le criquet.
 — човѣкъ, *sm.* un cabrioleur.
 Скакачъ, *ка, s.* sauteur, euse.
 Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1. *Mus.* l'échelle *f*; 2. (отно азбуки), *Mus.* la gamme; 3. -лы, *pl.* le brise-lame; 4. *Mar.* l'étoe *m*; 5. което расте между —, *Bot.* rupestre, *adj.*
 Скалдъ (сѣверень поетъ), *sm.* un scalde.
 Скалисть, *adj.* Géol. rocheux.
 Скапель (лѣкарско ножче), *sm. Anat.* le scalpel.
 Скаммонія, *sf. Pharm.* la scammonée.
 Скара, *sf.* le gril, braisière *f*; 1. *Mar.* le saillébotis; 2. печено месо на —, la grillade; 3. пекъ на —, *va.* griller.
 Скарвамса (съ нѣного), *vr.* rompre une lance avec; || *fig.* s'entre-choquer.
 Скарване, *sm.* la mêlée, correction, morale *f*; || *fig.* la saccade. [fièvre —, *sf.*
 Скарлатина (трѣска), *sf.* la scarlatine *et*

Скарясвамъ, *va.* ébaucher; || (курдисвамъ шѣтра), tendre; || -са, *vr.* se mettre.
 Скарясване, *sm.* l'ébauchage *m.*
 Скастревамъ, *va.* sabrer, écharper.
 Скатъ, *sm.* poisson, la raie; || малки —, le ratillon.
 Скачамъ, *va.* sauter, bondir, voltiger, soubresauter, cabrioler; 1. (съ конь), galoper; 2. (накъ), ressauter; 3. (бѣдишкомъ), *fig.* saugolier; 4. скача (на едно мѣсто, за конь), *v. imp.* il piaffe; 5. който скача, bondissant, sautillant, *adj.*
 Скачане, *sm.* le bond, sautellement *m*, galopade, cabriole *f*; || (върху конь съ залавяне за сѣдлото), la pommade; || (назадъ и напредъ, за конь), la virevolte.
 Скачаница (конска), *sf.* la course; || (съ сплнкы), course au clocher.
 Скачеване, *sm.* l'emboitement *m*, chaîne, suite; || (колела), l'engrenage *m et nure f.*
 Скачеватса (назѣбены колела), *v. imp.* elles engrenent et s' —, *vr.*
 Скачень, *adj.* suivi.
 Скачка, *sf.* le galop.
 Скачишкомъ, *adv.* per saltum.
 Скворецъ, *sm. oiseau.* l'étourneau *m*; || (косъ), le sansonnet. [le square.
 Скверъ (ограда градинка на поляна), *sm.*
 Скелетъ (коститъ на мрътвецъ), *sm.* le squelette; || *fig.* la carcasse.
 Скеля, *sf.* le port; 1. (на рѣка), la gare; 2. (за сграда), l'échafaud *m*; 9. праване -лы, l'échafaudage *m*; 4. турямъ -лы, *va.* échafauder.
 Скентическа секта, *sf.* l'acatalepsie *f.*
 Скентикъ, *sm.* un sceptique.
 Скентисмъ, *sm.* le scepticisme.
 Скентически, *adj.* sceptique, acataleptique.
 Скерцо, *sm. Mus.* le scherzo.
 Скнлла (морски ракъ), *sf.* la salicoque et -cot *m*; || (дрѣбенъ), la crevette ou chevrette.
 Скинѣя (колыба), *sf.* le tabernacle; || (на завѣтъ-тѣ), tabernacle du Seigneur.
 Скинтръ, *sm.* le sceptre. [squirrhe.
 Сквиръ (окоравене), *sm. Méd.* le squirre et courir la pretantaine et prétentaine, divaguer; 1. *fat.* flâner; 2. (наосжѣв), trôler; 3. (на горѣ, на доли), vagabonder et -bonner, vaguer, battre le pavé; 4. (на околѣ), tournailler; 5. който са скита, errant, ambulante, *adj.*
 Скитане, *sm.* la divagation; || (на горѣ, на доли), le vagabondage.
 Скитливъ, *adj.* ambulatoire.
 Скитникъ, ница, *s.* flâneur, euse; un coureur, vagabond, passager, anachorète *m, sc.* ascète; || *fig.* errant, *adj*; || *fat.* haut-le-pied *m.*
 — мѣдникаръ, *sm.* un drouineur; || чувалъ на —, la drouine.